

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖ เช้า

เขียนประวัติเรากูประเทศไทย

ก่อนจ้งหัน

เมื่อวานนี้ไปเทศน์ที่กทม.ดูเหมือนได้ชั่วโมงสิบหกนาทิตี เทศน์ลงมาแล้วเพ็ลย
ดอลลาร์ยังขาดอยู่อีก ๖๔,๙๑๖ ดอลลาร์
ธรรมลีวัตถำผาแดง ได้ทองคำ ๓ กิโล ๓ บาท ๒,๔๘๗ ดอลลาร์ (สาธุ)

หลังจ้งหัน

ระยะนี้ได้วันละหลายกิโล ๆ ทุกวัน คราวนี้เราจะให้ได้ทองคำมาก ดอลลาร์มาก คือ
ดอลลาร์กำหนดตายตัวแล้วว่าห้าแสน ยังขาดอยู่อีก ๖๔,๙๑๖ ดอลลาร์ นี้เราไม่ได้นับตอน
เข้านี้ละ ไม่ได้นับ นับมาตั้งแต่เมื่อวาน นี้ไม่เป็นไร หากมันจะขาดนี้เราก้ไปถอนเงินใน
บัญชีซื้อดอลลาร์ทันที เพราะงั้นเราถึงบอกไว้เลยว่าต้องห้าแสน ๆ หากไม่พอเท่าไรก็ไป
ถอนเงินในบัญชีซื้อดอลลาร์เข้ามาปั๊บเลย เพราะงั้นจึงว่าห้าแสน ๆ ไม่ให้เคลื่อนเลย ส่วน
ทองคำมันยังหลอมอยู่เรื่อย ได้มาเรื่อยหลอมเรื่อย อย่างวันนี้ก็ได้มา แล้วดูว่าวันนี้ก็จะไป
หลอมใหม่ หลอมเรื่อย ๆ

(เมื่อวานนี้ได้ทองคำ ๖ กิโล ๒๖ บาท ๙๔ สตางค์ครึ่ง) นับว่าได้มากเมื่อวาน
ดอลลาร์นี้ไม่กวนพี่น้องทั้งหลายมากเกินไปละ เพราะกวนทองคำ ทั้งดอลลาร์กวนมามาก
ต่อมาก คราวนี้ก็เห็นว่าพออยู่ได้กัน หากว่ามันไม่พอนี้เราก้จะถอนเงินออกจากธนาคาร
แล้วก็ไปซื้อให้พอเลย มันจวนวันเข้ามาแล้ว ถึงไม่พอเราก้ถอนเงินออกจากบัญชีแล้วเข้าซื้อ
เลยให้พอ คิดว่าคงไม่ได้ขาดมาก อย่างเมื่อเข้านี้ก็ว่าขาดอยู่หกหมื่น มันขาดเท่าไรเรารับ
ซื้อไว้ก่อนเลย ถอนเงินมาซื้อไว้ก่อนเลย เช่นประมาณสักสองล้านก็พอ

ถึงมันเหลือมันก็เหลือจะเข้าคลังหลวงด้วยกันนั้นแหละ ถอนออกมาแล้วได้จำนวน
ที่เราต้องการห้าแสน มันเศษเหลือเท่าไรมันก็จะเข้าตามกันไปในั้นแหละ มันไม่ไปอื่น
ดอลลาร์กับทองคำนี้ร้อยทั้งร้อยตลอดมา ไม่มีแยกไปไหนเลย ส่วนเงินสดนี้แยกอยู่ตลอด
อย่างที่ว่านี้ เงินสดจึงไม่แน่ เราพยายามเจียดจะเข้าซื้อทองคำมันยังไม่ได้วะ บางทีถึงสอง
รายสามรายเข้ามาขอในวัดป่าบ้านตาด ส่วนมากมักจะมีแต่โรงพยาบาล

นี่แหละที่ว่ามันไม่ได้เข้า เงินเหล่านี้ไม่ได้ไปซื้อทองคำเข้าคลังหลวง ก็เพราะทางนั้น ก็มาแย่ง แย่งทางนี้ ไม่ทราบจะให้ใครต่อใคร ไม่ไหว ตาย เลยเจียดไม่ได้ เจียดมีแต่ปากเฉยๆ เจียดไม่ได้ เขามาเจียดไปก่อนเสียแล้ว เรามีแต่ปากพูดเฉยๆ เราก็เห็นใจทางโรงพยาบาลเสียด้วย เป็นทางที่เราจดจ่อมากโรงพยาบาลนะ เพราะฉะนั้นจึงไม่ค่อยจะรอละถ้าพอได้ให้ ให้เลย ๆ คิดดูบางครั้งยังติดหนี้ คือเงินไม่พอ ทำไง เครื่องมือแพทย์แต่ละเครื่อง กับคนใช้มันทั่วไปหมดมากขนาดไหน

นี่ละเราคิดถึงคนไข้ ชีวิตจิตใจมาอยู่กับหมอ หมอก็อยู่กับเครื่องมือ ถ้าไม่มีเครื่องมือหมอก้าวไม่ออก คนไข้หมดหวัง นี่ละเรามาคำนึงคำนวณถึงเรื่องคนไข้มีน้ำหนักมากกว่าการติดหนี้ เพราะงั้นมันถึงติดบ่อย โลกทั้งหลายมาเหมาแต่หลวงตาบัวเป็นเศรษฐีเงิน ๆ เศรษฐีชี้หมาอะไร อยากรู้อย่างงั้นนะ ก็มันผิดกันขนาดนั้นจึงว่าชี้หมาอะไร คนมีมันจะไปติดหนี้อะไรใช้ไหม นั่นมันติดมาตลอดนะ ติดเรื่อย ส่วนมากมีแต่โรงพยาบาล ที่สร้างตึก สร้างโรงร่ำโรงเรียนนี้ไม่ติด เพราะก่อนที่จะอนุญาตให้เราคำนวณเรียบร้อยแล้ว เงินในบัญชี คำนวณ ๆ ๆ

ที่มันโผผเข้ามา วงจรนะซิ เราไม่มีเงินวงจรรับกัน ตกลงติดหนี้ ส่วนมากมีแต่โรงพยาบาล ติด เครื่องมือแพทย์ที่สำคัญ เช่นเครื่องมือผ่าตัด ถ้าไม่มีนี้ก็ผ่าตัดไม่ได้ ถ้าไม่ผ่าตัดมันก็ตาย ถ้าผ่าตัดมีทางเล็ดลอดไปได้ เอาให้ เรื่องโรงพยาบาลนี้รู้สึกที่เราจดจ่อมากจริง ๆ รายใดมาถ้าพอถูไถได้เป็นให้เลย ๆ คิดดูซิบางครั้งถึงขนาดติดหนี้ยังยอมติดเลย ที่อื่น ๆ ไม่ได้ติด สร้างตึกสร้างอะไร ๆ ให้โรงพยาบาล หรือโรงร่ำโรงเรียนอะไรที่ไหน เราคำนวณเรียบร้อยแล้ว ตกลงให้แล้ว พอให้แล้วเราเจียดเงินไว้เรียบร้อยพอดีแล้ว พอดี ๆ ๆ

ที่มันโผผเข้ามาเป็นวงจร มันจรเข้ามาว่าไง นี่ปรับตัวไม่ทัน เอาติด พูดถึงเรื่องติดเรื่องติดนาน ๆ มันไม่นานแหละ เพราะเงินมันเข้าเกือบทุกวัน ในระยะนั้นมันหมด ติดหนี้ระยะเราจะสั่งเครื่องมืออะไร พอดีเงินไม่มี เอา ๆ ติด มาบางทีของมาแล้วยังติดอยู่ ยังไม่พอเอาติดไปก่อน พอได้แล้วก็ให้ปุ๊บปั๊บ ๆ เลย

ดอลลาร์เข้านี้ได้ ๓,๙๗๖ ดอลลาร์ ดอลลาร์ที่มีอยู่เดิม ๔๓๕,๐๘๔ ดอลลาร์ รวมดอลลาร์ที่ได้ทั้งหมด เป็น ๔๓๙,๐๖๐ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๖๐,๙๔๐ ดอลลาร์ จะครบ ๕๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ที่ขาดหกหมื่นเราจะว่าหมื่นหนึ่งยังงักไปได้ทัน แต่อีกห้าหมื่นนั้นมันจะไม่ทันวันที่ ๒๔ เพราะงั้นเราถึงบอกให้คุณชายให้ไปถอนมาเลย เอามาให้ได้ห้าหมื่นเลย ห้าหมื่น

ก็เรียกว่าสองล้านพอ ถ้าสองล้านเข้ามาได้ห้าหมื่นแล้วไม่เป็นไรละได้แน่ ๆ ไม่ได้คว่ำเอาตามนี้ทันทีเลย

คนทั้งประเทศนี้เขาต้องแน่ใจไปเลยละว่าเราเป็นเศรษฐีเงิน เพราะคนเคารพนับถือมาก จตุปัจจัยไทยทานไหลเข้ามา ไหลเข้ามา ที่นี้ฝั่งออกทั้งพวกไทยทานทั้งหลาย กับปัจจัยนี้ มันกว้าง ๆ เสมอกันหมดเลย ไทยทานที่เขาถวายมานี้ อันใดที่ควรแก้วัดแก้วาเราแยกไปถวายวัดต่าง ๆ อะไรที่ควรแก้คนทุกซ์คนจน ประชาชนส่วนรวมหรืออะไรเราแยกไป ๆ เราไม่เก็บ ในวัดไม่เก็บ ส่วนปัจจัยก็อย่างนี้หมุนไปรอบตัว ส่วนไทยทานที่เป็นวัตถุต่าง ๆ นั้นควรแก้ทางฆราวาสก็แยกไปฆราวาส ควรแก้วัดแก้พระแยกไปทางพระ อย่างนั้นตลอด

นั่นละที่ว่าได้มาเท่าไรมันก็ออกเท่านั้น ดีไม่ดีทางออกมันกว้างกว่าทางเข้า เช่นติดหนี้เขา มันออกมากกว่าได้ ไซ้ไหมละ มันติดหนี้เขาก็มี มันเป็นคนนั้น แล้วจะเอาเงินมาจากไหน จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบเวลาเราตายเงินมีอยู่ในบัญชีเท่าไร ๆ มันจะเป็นแบบหลวงปู่ฝั้น เรานะตามแก้ นี้เขาตั้งหน้าโจมตีท่านด้วยเจตนาร้าย พวกเปรตพวกผีว่างั้นเถอะ ตอนนั้นมีเงินอยู่ล้านห้าแสน ถือว่ามีเงินมากแหละ เงินแต่ก่อนยังมีค่ากว่าทุกวันนี้ ตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่แล้วท่านสั่งเสียไว้เรียบร้อยแล้วเงินจำนวนนี้ เราก็ทราบจากท่านแล้ว สั่งไว้ว่าท่านนั้น ที่นั่นเท่านั้น ๆ ก็พอดีกับเงินล้านห้า

ที่นี้พอท่านตายไปเงินยังมีอยู่ในบัญชี ยังไม่ออกตามท่านสั่งละซิ เขาก็โจมตีว่าท่านอาจารย์ฝั้นมีเงินตั้งล้านห้าแสน กรรมฐานทำไมมีเงินมาก เขาก็โจมตีเอาอย่างนั้นชิลานโพธิ์ลานฝั้นแหละ (หนังสือลานโพธิ์ในสมัยนั้น) ลานไหนจะออกจากรัน มันออกที่นั่น มันออกได้ เราพูดว่ามันออกที่นั่นทำไมจะพูดไม่ได้วะ จนกระทั่งสมเด็จพระมหาคุณูปวงศาจารย์ท่านรื้อนวุบทีเดียว ท่านว่าอยู่ไม่ได้ ก็คิดเห็นแต่ท่านอาจารย์เท่านั้นจะทราบเรื่องราวได้ดี ท่านขึ้นรถไปเองนะ ไปหาเราที่วัด สมเด็จพระมหาคุณูปวงศาจารย์ วัดนรนาถ ทำไมถึงมาโจมตีครูบาอาจารย์เราได้ขนาดนี้ละ มันเป็นความจริงแค่ไหน

ท่านก็บึ่งไปหาเราเลย ก็พอดีจังหวะเราออกจากวัดตอนบ่าย เราจะไปธุระอะไร ท่านก็กำลังมากกลางทาง พอหันหมู่บ้านมาก็เห็นรถท่านมา ท่านเปิดไฟแฉับ เราไม่รู้ว่าเป็นใครนะ แต่ก็ให้สัญญาณว่าจะต้องได้พบหน้าคุยกันเสียก่อน รถยังไม่ให้สวนไป เราก็เลยบอกรถเราให้แอบจอดทางซ้ายนี้ พอว่างั้นท่านก็จอดทางด้านนั้น เราจอดทางด้านนี้ พอท่านเปิดประตูเห็นท่าน นั่นละเรารู้ทันที “มายังไง” “ดีแล้วพอดีกัน” ก็เลยมายืนคุยอยู่นั่นเลย ท่านเล่าเรื่องเขาโจมตีท่านอาจารย์ฝั้น ก็เลยกราบเรียนให้ท่านทราบทุกอย่าง เพราะเราทราบละเอียดลออกทุกอย่าง จนไม่มีอะไรเป็นปัญหาแล้วว่างั้นเถอะ

เงินจำนวนล้านห้านี้ไปยังไง ๆ บ้าง ที่ท่านสั่งเสียไว้ก็หมดปัญหา เราก็กวาดเรียน ท่านตามนี้ เอ้ออย่างนี้ไม่มีปัญหา ท่านแก่ข้าวเร็ว ๆ นี้เลยละท่าน ตกกลงรถของเราก็ออก ท่านก็กลับรถแล้วก็ไปของท่าน กลับเลย เราก็ไปของเราเลย นี่เราแก่นะ อย่างนั้นละมัน เป็น นี่เวลาเราตายยังเหลือเงินอยู่ในบัญชีสักเท่าไร ก็ล้านก็อะไรก็ตาม ให้ท่านทั้งหลาย เข้าใจไว้เลยว่าหลวงตานี้แบมือตลอดเวลา ไม่มีที่จะเก็บเป็นของตัวเองเลย ให้เข้าใจอย่างนี้ ดังที่เราช่วยโลกเรื่อยมา บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซินะ ท่านทั้งหลายจะไปหาพระที่ไหน ว่าจ้าง อยากรุ้เต็มเหนี่ยวเลย เพราะเราบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวนี่นะ เขาจะโจมตีเราขนาดไหนมัน ก็ไม่ผิด

เราวิตถวิจารณ์กับคนผู้มาโจมตีเราด้วยเจตนาร้ายนะ พวกนี้มันเข้าใจว่านรกไม่มี บาบไม่มีน้ำ มันถึงได้สนุกทำ โอ๊ย นำวิตถวิจารณ์ นำทุเรศนะ เราคิดวิตถในใจเหมือนกัน เพราะเราบริสุทธิ์เต็มที่เราสวนทางกันเลยกับที่เรื่องของเขาหาเรื่องโจมตีเรา เงินได้เท่าไร ๆ เอาเข้าพุงตัวเองหมด เข้าพุงตัวเองหมดเหล่านี้ เราก็บอกแต่ว่าพุงของเราก็มีที่นั่น ๆ ที่ตึก อะไรต่ออะไร โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล นั่นละพุงของเราอยู่ตามนั้น ที่ไหนมีความจำเป็นมากน้อยเพียงไร นั่นละพุงของเราไปเข้าที่นั่น ๆ เราก็บอก อย่างนี้ สำหรับที่จะมาเข้าพุง เราแม้บาทเดียวไม่มี เราว่าอย่างนี้ เพราะเราไม่มีจริง ๆ

นี่เวลาเราตายให้ท่านทั้งหลายทราบไว้นะ เราบริสุทธิ์ขนาดนั้นละ เขาจะออกวิธีใด พวกท่านทั้งหลายละจะเป็นผู้ได้รับเคราะห์กรรม จากการที่เขาโจมตีเรา มันจะเป็นข้าศึก ศัตรู เป็นบาปเป็นกรรมต่อกัน คนนี้ก็โจมตีเราบ้าง คนนี้ก็โจมตีคนนี้ ชัดกัน พวกนี้สร้าง แต่พินแต่ไฟเผากัน เราไปสบาย เข้าใจไหม ก็เราไม่มีอะไร เงินเรามีเหลืออยู่เท่าไรก็ตาม นี่ เราได้สั่งพระไว้เรียบร้อยด้วยนะ เวลาเราตายให้เอาบัญชีสมุดฝากอะไร ๆ ให้เอามาทางเลย มีเท่าไรให้เป็นหน้าที่ของวัดจัดการเลย เราว่านั่น มอบไว้หมดเลย เป็นแต่เพียงเราอยู่นี้เราก็ มีอำนาจหน้าที่ของเราเป็นความจำเป็นด้วยกัน เราจึงเป็นคนสั่งจ่าย อย่างนี้ละอย่างที่เราเห็น อยู่ที่นี่

อย่างเงินเพื่อชาติบ้านเมืองก็เราเป็นคนสั่งจ่าย ๆ เช่นคุณชายป้อมอยู่ทางนี้เป็นคนรับ แต่การจ่ายเราเป็นคนสั่งจ่าย ทางนี้ไม่มีทางที่จะไปสั่งจ่าย แล้วมันก็บริสุทธิ์ตลอดซิ อย่าง ที่ว่าให้เอาเงินอันนี้ไปซื้อทองคำ เราก็เขียนใบถอนให้ปั๊บ ไปก็ยื่นปั๊บเลย แน่ก็อย่างนั้น ยากอะไร จึงว่าเราบริสุทธิ์ทุกอย่าง จึงว่าเขียนประวัติของเราให้เป็นคู่ของประเทศไทย เราก็ได้เลยในคราวนี้ ท่านทั้งหลายจะไปหาผู้บริสุทธิ์ที่ไหนอีก เพราะเราช่วยด้วยความ

พอทุกอย่าง อะไรที่มามากถึงเราไหลออกหมด เราไม่ทำ ไม่มี พอ มีแต่ความเมตตาแล้ว ๆ
ที่เดียวที่ช่วยโลกเวลานี้

จะไปสนใจอะไรกับเงิน แม้แต่เงินที่เขามาให้เราโดยเฉพาะเราเอาเข้านี้หมดนะ
ท่านทั้งหลายเข้าใจเสียนะว่า เงินที่เขาบริจาคมาให้เรามากน้อยเข้าในส่วนอย่างนี้หมด ช่วย
โลกหมดเลย เราไม่เคยไปซื้อนั่นซื้อนี่ ไม่มี เพราะอะไรก็ท่วมปากท่วมท้องอยู่ จะเอาอะไร
ไปซื้ออีก ผู้ที่ยากจนเข็ญใจมีอยู่ทั่วแผ่นดินมันก็ออกที่นั่นละซิ เราทำอย่างนี้ตลอดมา
ตั้งแต่สร้างวัด คือก่อนที่จะช่วยชาติบ้านเมือง เราปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมา ไม่มีว่าเงินเป็น
ของเรา เราเปิดโล่งไว้เลย เพราะอำนาจแห่งความเมตตาไม่ใช่อะไรนะ

นี่จึงว่าเป็นประวัติศาสตร์ในความบริสุทธิ์ของเรา ที่ช่วยพี่น้องชาวไทย เรียกว่า
เป็นประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเราได้ ในการช่วยชาติคราวนี้เราช่วยด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ เขียนเป็นประวัติเลยก็ได้ เราไม่สะทกสะท้านเราบริสุทธิ์เต็มที่ สุดท้ายเวลาเรา
ตายแล้วนะ สั่งไว้เรียบร้อย เขียนพินัยกรรมไว้หมด ให้นักกฎหมายผู้พิพากษามาแต่งให้
อ่าน อ่านแล้วรับรองเรียบร้อยเซ็นตั้งถูกต้องแล้ว เราก็เก็บไว้ในตู้แล้วบอกพระด้วย นั่นเห็น
ไหมล่ะ เราเก็บไว้ในตู้ เวลาเราตายให้เปิดตู้นี้ออกเอาอันนี้ออกมากางอ่าน คือเวลาเราตาย
แล้วสมบัติเงินทองเหล่านี้ทั้งหมด เราไม่ได้ยกเว้น ที่มีท่านผู้ศรัทธามาบริจาคตามประเพณี
ของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธ ต้องบริจาคทานในเวลาจุดสุดท้าย คือเผาศพเผาเมรุ
อะไรกัน เขามาบริจาค

นั่นละที่เขามาบริจาคเผาศพเรา แล้วให้เขาตั้งคณะกรรมการขึ้น ให้เก็บหอมรอมริบ
เงินจำนวนนี้ไว้ทั้งหมด เราไม่ต้องการหุรหุราฟู่ฟ่า ไปแต่งซื้ออะไร สร้างโรงนั้นโรงนี้จะเผา
ศพ เสียเงินไปเท่าไร เวลาศพเสร็จแล้วรื้อกันปังปัง ๆ ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร นั่นก็เคย
เห็นอยู่แล้วไม่ใช่หรือ สำหรับศพเราที่เราเอาเท่านั้น แล้วในพินัยกรรมบ่งบอกไว้เลยว่า
เมื่อเราตายแล้วให้เอาเงินจำนวนนี้ที่เขาถวาย แล้วมอบคณะกรรมการเป็นผู้เก็บ
หอมรอมริบ แล้วไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นวาระสุดท้ายของเรา นี่เราสั่งไว้
เรียบร้อย ในพินัยกรรมบอกไว้หมดเลย

ทีนี้ถึงว่าเราจะถูกไปเผาที่ไหนก็ตามนะ พินัยกรรมนี้จะต้องเป็นใหญ่ตลอด จะไป
เผาที่ไหนก็ตาม พินัยกรรมบ่งบอกไว้แล้วว่าเงินที่เขามาบริจาคเผาศพเราต้องซื้อทองคำ
เข้าสู่คลังหลวงโดยถ่ายเดียวเท่านั้น จะไปเผาเราที่ไหน อยู่ใต้อำนาจของอันนี้ทั้งนั้นใช่ไหม
ว่าไงพวกนักกฎหมายเอามาตอบตรงนี้ให้เราฟังหน่อย ในธรรมวินัยของท่านก็เป็นอย่างนั้น

เวลาท่านมอบพินัยกรรมใครผู้นี้เป็นใหญ่ ในวินัยมีนะ สำหรับเรานี้มอบเป็นพินัยกรรมให้ทองคำทั้งหมดเลย เพราะเราทำให้สมใจจะ

ช่วยชาติบ้านเมืองช่วยคราวนี้เราช่วยแบบพลีชีพนะ เราไม่ได้ช่วยธรรมดา เหมือนกับเราพลีชีพฆ่ากิเลสแบบเดียวกันเลย เป็นแต่เพียงว่านี่เป็นแกงหม้อใหญ่ ยกมันก็ช้า แต่แกงหม้อเล็กผิงๆ เลย คือเราคนเดียว เป็นก็เป็น ตายก็ตายเราคนเดียวไปเลย อันนี้มันแกงหม้อใหญ่ ยกคนทั้งชาติแผ่นดินไทยทั้งแผ่นดิน จะให้ได้รวดเร็วทันใจมันก็ไม่ได้ มันหนัก ถึงขนาดนั้นเห็นไหมผลแห่งการช่วยชาติของเรา พี่น้องชาวไทยเรารักชาติ รักชาติ ก็เสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

ตั้งแต่เริ่มแรกมาแต่ต้นจนกระทั่งปานนี้ทองคำก็ใกล้ ๑๐ ตันเข้ามาแล้ว ดอลลาร์ก็จวน ๑๐ ล้านแล้ว ส่วนเงินนี้ไม่ทราบว่่าที่พื้นที่หมื่นล้านออกช่วยทั่วประเทศๆ นี่เป็นศรัทธาของพี่น้องชาวไทยของเราที่สละเพื่อชาติของตน เพื่อศาสนาซึ่งเป็นหัวใจของตนด้วยความพร้อมเพรียงกัน เราไม่ได้มีข้อตำหนิพี่น้องชาวไทยเรา ตั้งแต่เริ่มออก ก้าวออกเป็นหัวหน้าก็เดินตามหน้า พอว่าเดินตามหน้าเราก็บอกว่าเราเดินโดยธรรม ไม่ผิดไม่เพี้ยนพอที่จะสงสัยในการบริจาคนั้น เราก็ทำอย่างนั้นตลอดมา

บรรดาพี่น้องทั้งหลายก็เดินตาม เอาหนักก็หนักด้วยกัน เบา-เบากัน เร่ง-เร่งด้วยกัน ได้ตามจุดหมายๆ ๆ ตลอดมาอย่างนี้ จนกระทั่งถึงที่สุดแห่งการช่วยชาตินี้ เรายังเชื่อตลอดไปเลย เพราะคนไทยคนเก่า พวกเก่า ช่วยบ้านช่วยเมืองของตนอย่างเก่าต้องได้ อย่างที่ว่าละ นี่ละความพร้อมเพรียงสามัคคีมีกำลังมากอย่างนี้ ถ้าคนนั้น จะไปทางนั้น คนนี้จะไปทางนี้ ก็เหมือนนกกระจาบดังที่เราเทศนาว่าการให้ฟังมาจากพระไตรปิฎก นกกระจาบ พวกที่แตกความสามัคคีกัน อันนี้เป็นบริษัทบริวารของเทวทัต ท่านกล่าวเรื่องพระเทวทัตกับโพธิสัตว์ที่เป็นคู่กันมา

พระเทวทัตมีบริษัทบริวารนกกระจาบ เป็นนกกระจาบ ไปกินข้าวในนาเขาจำนวนประมาณ ๕๐๐ ตัว ไม่ใช่เล่น ๆ นะ ลงกินข้าวเขาแล้วเขาเอาตาข่ายดัก หัวหน้าบอกยังไม่ฟังเสียง ต่างตัวต่างตื่นจะเอาตัวรอดๆ สุดท้ายตายกันหมดเลย ถูกตาข่ายเขาครอบเอาหมดเลย นี่ความไม่พร้อมเพรียงกัน ตัวนั้นจะตีตัวอย่างนั้น ตัวนี้จะตีตัวอย่างนี้ ไม่ฟังเสียงหัวหน้าเลย สุดท้ายตายกันทั้งหมด นี่คือโทษแห่งความแตกสามัคคี ความไม่ฟังเสียงหัวหน้าที่เป็นธรรม ทีนี้มาเรื่องพระโพธิสัตว์ก็เป็นหัวหน้านกกระจาบเหมือนกัน เวลาไปลงกินข้าวเขา ทั้งฝูงเลยเป็นสี่ห้าร้อยตัวเหมือนกัน

พอถูกตาข่ายเขาครอบไว้เท่านั้น หัวหน้าสั่งคำเดียว นี่โพธิสัตว์ หัวหน้าสั่งว่าพวกเราทั้งหมดให้ทำตัวเหมือนนกตายแล้ว คนตายแล้ว ตายด้วยวิธีการต่าง ๆ กิริยาต่าง ๆ ทั้งหลาย ทั้งคว่ำ เหมือนว่าตายมาตั้งแต่ตั้งเดิม อย่าดีตอย่าดีน เมื่อได้จิ้งหะแล้วจะบอก ฟิง ชินะฟิงหัวหน้าชิ พอพวกเจ้าของข่ายเข้าไปจนเขาง อ้าว นกอันนี้ตาข่ายก็ไม่เห็นนำเจ็บปวดพอจะถึงล้มตาย ทำไมนกเหล่านี้ตาย ทำไมตายคว่ำ ตายหงาย ตายทุกแบบ ตายอยู่อย่างนี้มันเป็นอย่างนี้ เขาก็ตายใจชิเพราะเห็นว่านกตายแล้วใช่ไหม เขาก็เปิดตาข่ายออก

พอได้จิ้งหะ ก็นายหัวหน้าดูอยู่นี่นะ ฟิงชิวบายนายหัวหน้าพูดฟิงเข้าทำไหมละ บอกว่าอย่ามีกิริยาอะไร ๆ ให้เป็นเหมือนนกตายแล้วทั้งหมด ตายด้วยกิริยาต่าง ๆ จะตายคว่ำ ตายหงาย ตายตะแคงอะไรก็แล้วแต่เถอะ ให้เป็นเหมือนสัตว์ตายแล้ว แล้วก็คอยฟิงหัวหน้า เมื่อได้จิ้งหะหัวหน้าจะบอก พอนายพรานเขามา มาเห็นนกตายเคลื่อนกันอยู่ อ้วมันเป็นอย่างนี้ในกนี้ ตาข่ายก็ไม่เห็นแข็งแรงพอจะทุบจะตีพวกนกทั้งหลายให้ตาย แล้วมันเป็นยังไงมันตายคว่ำ ตายหงายกันอยู่นี้เป็นอย่างนี้ เลยไปสนใจในเรื่องตายของสัตว์ แล้วก็เปิดตาข่ายออก พอเปิดตาข่ายออกหมด ปลอดภัยเรียบร้อยแล้วก็ให้สัญญาพริบ ไปได้เท่านั้นละผิง พริบพร้อมกันไปหมด นกตายเลยไปกัน นี้ปลอดภัยเห็นไหมละ

หัวหน้าสั่งก็สั่งอย่างนั้น ลูกน้องก็ทำตามนั้นเลย สละตายตามนาย บอกให้ตายแบบไหนให้ตายแบบนั้นเลย เหมือนสัตว์ตายเคลื่อนอยู่อย่างนั้น พอเขามาเปิดตาข่ายเขาเกิดความสงสัยอย่างนั้นละ เปิดอย่างตายใจ เพราะว่าสัตว์นี้สัตว์ตายแล้ว ตายใจ พอได้จิ้งหะก็ให้สัญญาฉบับเท่านั้น พริบไปหมดพร้อมกัน ปลอดภัยทั้งหมด นี้ละอำนาจแห่งความพร้อมเพรียงสามัคคี ท่านจึงสอนไว้ในธรรม ความพร้อมเพรียงสามัคคี มีน้ำหนักมากนะ เทศน์ตรงไหนมีแต่ความพร้อมเพรียงสามัคคี

นี่ละท่านทั้งหลายก็ได้ดำเนินตามหลวงตาที่เอาธรรมมาทางแล้วเดิน ไม่ใช่มาเดินด้วยทฐิมานะ เราไม่มีอย่างนั้น เดินด้วยอรรถด้วยธรรมทั้งนั้น พิจารณาเรียบร้อยแล้วแ่งไหนออกแ่งนั้น ออกแ่งนั้นไปเลยๆ ก็เดชะไม่เห็นผิดพลาดไปที่ตรงไหน เราไม่เคยได้ตีเทียนอุบายวิธีการของเราที่นำพี่น้องทั้งหลายแม้น้อยเลย จนกระทั่งบัดนี้ละ ก็ราบรื่นดีงาม พี่น้องทั้งหลายเป็นความพร้อมเพรียงสามัคคี เดินตามหัวหน้าก็แคล้วคลาดปลอดภัยเรื่อยมา แล้วสมบัติของเราที่หนุนขึ้น ๆ

ทองคำ ๑๐ ตันเป็นของน้อยเมื่อไร นี้อบอุ่นในคลังหลวงของเรา แล้วดอลลาร์ก็เหมือนกัน จากนั้นเรายังมีเครื่องสนับสนุนทั่วประเทศไทย ให้ได้รับความสะดวกสบายทั่ว

กันหมด โดยการปลูกการสร้างอะไรต่างๆ นี่ละคุณค่าแห่งความพร้อมเพรียงสามัคคี วันนี้
ก็พูดเพียงเท่านี้ละนะ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ตามกำหนดการ ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th